

Szeretet

Hogy futva futhatok az Érkező elé.

2018

DECEMBER

12. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXIX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Photo by Aaron Burden on Unsplash

Írás a falon

– Dániel 5:1-7,17-31

TARTALOM

- Karácsony, óév
- Bemerítések
- Női konferenciák
- „Ránk jött az ostor...”
- Jubileum Lónán és Nagyfaluban
- Hálaadónap az SKT-ban

**Minden hűséges vagy
alkalmi olvasónknak áldott
karácsonyi ünnepeket és
boldog 2019-es esztendőt
kívánunk!**

Belszár király nagy lakomát szerzett, amire minden barátját meghívta. *Ezer főember* jelent meg, valamint azok feleségei, és ágyasai (5:1,3). Patakokban folyt a bor, a palota visszhangzott a mulatástól. A rendezvény közepe táján Belszár király elrendeli, hogy hozzák elő az arany és ezüst edényeket, amiket atyja, Nabukodonozor hozott el Jeruzsálemből évekkel azelőtt. Ezekből ittak, s közben Babilon bálvány isteneit imádták – az arany, ezüst, vas, fa és kőisteneket. Ekkor egy kéz jelenik meg, és írni kezd a falra. A lakomázók mind hittek a fekete mágia-ban, de amit láttak mégis nagyon megijesztette őket. A király is megijedt, annyira, hogy *„ábrázata megváltozott, az ő gondolatai megháborodtak, derekának inai megoldódtak, és az ő térdei egymáshoz verődtek.”* (6. v.) Hívatta is a varázslókat, hogy magyarázzák meg neki ezt a jelenséget, de azok nem tudtak hozzászólni. Végül hivatják az idős Dánielt, hogy olvassa el ő az írást. És Dániel elolvassa! Ítéletet olvas! Elkezd beszélni a királynak atyjáról, Nabukodonozorról! (18., 20., 21. versek) Ezek után Dániel elolvassa a feliratot – *Mene, mene, tekel, ufarszin!* –, és meg is magyarázza (26-28. versek)! És így is történt, azon az éjszakán Dáriusz, a médek királya megtámadta Babilont és megölték Belszárt. Isten ítéletének kimagasló példája ez, figyelmeztetés minden embernek. Nagyon sok figyelmeztetés és igazság áll előttünk ebben a történetben, amiből mi is tanulhatunk most az év vége felé, hiszen mind Isten mérlegén állunk! Említsünk ezek közül hármat.

A bűn nem áll egy helyben, nem nyugszik, és soha nem statikus. Más szóval, az az ember, aki bűnben él, soha nem marad ugyanazon a szinten, útja
(folytatás a 3. oldalon)

:: HAVI KÖZ ::

■ Folytatódnak a **kerületi közgyűlések**. A székelyföldi találkozót november végén tartották a székelyudvarhelyi gyülekezetben, és is várják a testvéreket a szilágysági, a nagyváradi és a kolozsvári missziókerület tanácskozássára Sarmaságra, Szalárdra, illetve Kolozsvárra is.

■ Megjelent **id. Veress Ernő önéletrajzi megemlékezésének** második, bővített kiadása. A könyv kapható Veress Annuska néninél, valamint Veress testvér gyermekeinél. Az év végi kerületi gyűléseken is hozzá lehet jutni.

■ Októberben ismét **felvételi volt a Teológián**. A teológia főképzés nappali szakán Bihari Gergő kezdte el tanulmányait, ezenkívül öten a mesterszakot, ketten pedig a vallástanár szakot kezdték el.

Külföldi postai díjak SZERETET – 2019

Magyarországon túl

Darab	USD/év	EUR/év
1	20	17
2-5	36	30
11-21	90	73
22-	168	136

Magyarországra

Darab	FT/év	RON/év
1	3120	46
2-4	3660	54
5-10	6480	96
11-14	10560	155
15	13260	195

A fenti díjon kívül az előfizetés példányonként 23 lej, azaz 1575 Ft, 5,75 USD vagy 5 EUR.

DECEMBERI ESEMÉNYEK

■ **1-én** folytatódnak a missziókerületi konferenciák a nagyváradi missziókerület gyűlésével, Szalárdon.

■ **8-án** a szilágysági missziókerület küldöttei találkoznak éves gyűlésre Sarmaságon.

■ **15-én** a kolozsvári kerületben, Kolozsváron zárulnak a missziókerületi gyűlések.

Sík Sándor:

ÓÉV

Te Deum

*Téged Isten dicsérlek
és hálát adok mindenért.*

*Hogy megvolt mindig a mindennapim
és nem gyűjtöttem másnapra valót,
hála legyen.*

*Hogy mindig jutott két garasom adni,
és magamnak nem kellett kéregetnem,
hála legyen.*

*Hogy értenem adatott másokat,
és nem kellett sírnom, hogy megértsenek,
hála legyen.*

*Hogy a sírókkal sírni jól esett,
és nem nevettem minden nevetővel,
hála legyen.*

*Hogy megmutattál mindent, ami szép
és megmutattál mindent, ami rút,
hála legyen.*

*Hogy boldoggá tett minden, ami szép
és ami rút, nem tett boldogtalanná,
hála legyen.*

*Hogy sohasem féltem a szeretettől
és szerethettem, akik nem szerettek,
hála legyen.*

*Hogy akik szerettek, szépen szerettek,
és hogy nem kellett nem szépen szeretnem,
hála legyen.*

*Hogy amim nem volt, nem kívántam,
és sohasem volt elég, aki voltam,
hála legyen.*

*Hogy ember lehettem akkor is,
mikor az emberek nem akartak emberek lenni,
hála legyen.*

*Hogy megtarthattam a hitet,
és megfuthattam a kicsik futását,
és futva futhatok az Érkező elé,
s tán nem kell a városba mennem
a lámpásomba olajért,
hála legyen!*

*Hogy tegnap azt mondhattam: úgy legyen!
és ma is kiálthatom: úgy legyen!
és holnap és holnapután és azután is
akarom énekelni: úgy legyen! –
hála legyen, Uram!
hála legyen!*

(folytatás a címloldalról)

mindig lefele visz. Belszár, mivel nem tanult atyja példájából, alacsonyabba süllyedt, mint Nabukodonozor, aki állati szintre lett megaláztatva, miután kibeszélhetetlenül nagy büszkeségnek adott helyet a szívében (4:27). A dicsőséget, ami egyedül Istent illeti, magának tulajdonította, ami miatt is érkezett Isten ítélete és haragja rá! Belszár ennél tovább ment. Ő nem csak hogy büszke volt, hanem káromolta a mindenható Istent azzal, hogy a neki szentelt edények felhasználásával bálványokat imádozott az igaz Isten helyett. Ezért Isten őt még komolyabban megbüntette. Nem csak értelmét veszítette el, hanem királyságát és életét is. Ezt a leckét még sok bibliai példa által megtanulhatjuk. Ott van Gómer esete is, aki otthagya Hóseást, hogy más emberrel éljen. Lefele haladt a bűn útján. Ez történt Jónással, aki miután megvetette Isten parancsát, majdnem katasztrófális véget ért. Erről tesz bizonyosságot Isten az Újszövetségben is, amikor azt olvassuk a Róma 1-ben: „*aki nem méltatja Istent arra, hogy ismeretükben megtartsák, azt odaadja Isten méltatlan gondolkozásra!*” És pontosan ezt mondta Dániel Belszárnak is: „*és te, Belszár, az ő fia, nem aláztad meg a szívedet, noha mindezt tudtad!*” (5:22)

Isten sem áll egyhelyben, ő sem nyugszik, soha nem statikus és soha nem alszik. Volt és van a történelem során olyan időszak, amikor sok a bűn, és úgy tűnik, Isten nem tesz semmit, nem szól közbe, legalább is nem szemmel láthatólag, látványosan, mint itt ebben az esetben. Sokan azt hiszik, hogy Isten visszavonult, nem ítél, ha az ember bűnben él! De ne gondoljuk, hogy Istenre nem hatnak a mi bűneink, vagy, hogy ő nem veszi figyelembe ezeket, és nem gerjed fel miattuk a haragja! Az ítélet nem marad el, csak azért, mert késik! Ilyen gonosz időkben Isten haragja csak gyűl, és gyűl, mint egy nagy vízgőzgyűjtő gát. Eljön az az idő, amikor Isten haragjának gátja átszakad, és kiönti azt a bűnnel telt világra! Történhet ez nemzetekkel, de személyes életünk-

kel is! Akkor és úgy történik, amikor és ahogyan az ember nem várja! Erről beszél az Úr Jézus is, mikor eljövételét a tolvajhoz hasonlítja és buzdít arra, hogy *legyünk készen, mert amelyik órában nem gondolnánk, akkor jön el az embernek fia!* **Az ítélet olyan biztos, mint a halál!**

Egyszer minden bűn ítélet alá kerül. Elvezet minket ez az igazság az utolsó ítélet nagy napjához. Nehogy azt gondoljuk, hogy ez az üzenet itt Dániel könyvében nem fontos. Szinte egy az egyben, – csak sokkal nagyobb és komolyabb méretben –, ismétlődik a Jelenések könyvében. Ott, a 17-19. részekben Isten megítéli az egész gonosz világot, és olyan címet kap a szakasz, hogy „**Babilon bukása!**” Vajon miért használja Isten ezt a nevet az utolsó napokban? Pontosan azért, hogy vegyük komolyan az **itt olvasott** történetet! Mit mond az ige a Jel 17:5-ben? „*Leomlott, leomlott a nagy Babilon!*” Harag és ítélet kijelentése ez! A Szentírás az utolsó, nagy ítélet napját az ókori Babilon megítéléséhez hasonlítja. Hogy minden ember megtanulja, mi lesz a gonosz ember vége! És ez számunkra nagyon jó! Mert mi emberek, sajnos sokszor melengetjük és védjük bűneinket, de itt Isten – hasznunkra és javunkra – kijelenti, hogy minden bűn megítélendő! Azt is ki kell mondjuk azonban, hogy Isten nem találja kedvét az ítéletben. Azért vannak ezek megírva, hogy elforduljunk a bűntől, és jöjjünk az Úr Jézushoz, aki meg tud tisztítani minden bűntől!

Hamarosan – „*mint a polyva száll tova az a nap!*” (Sof 2:2) – minden ember meg kell jelenjen Isten igazságos és tökéletes ítélőszéke előtt. Ő igaz, és mi bűnösök vagyunk. Feltesz Isten minket egy nagy mérlegre, és akkor is ki fogja mondani ugyanezeket a szavakat, amiket a kéz írt Belszárnak a falra: „**mene, mene, tekel, ufarszin**”.

Isten hangosan kiált majd feléd is – **MENE!** Azt jelenti, hogy „*számba vette Isten A TE tetteidet, és véget vet annak*”. A Jelenések könyvéből tudjuk, hogy Isten megnyit majd egy könyvet az utolsó nagy napon, amiben be vannak írva minden ember összes jó és rossz tettei. Az összes rossz, az összes bűnös cselekedetet kiönti majd Isten a mérleg egyik serpenyőjébe, pontosan ezt jelenti a következő szó: „**TEKEL!**” És akkor hallod, hogy megint kiált: „*megméréttél a mérlegen és híjával találtattál!*” Minden hazugság, minden képmutatás, minden öngazság, önszeretet, minden mások iránt tett rossz teletölti majd ezt a mérlegserpenyőt. Meg leszünk méretve mindannyian! Borzasztó lesz az a látvány, mikor látod ezt a mérlegserpenyőt lezuhanni a nagy súlytól!

Ezután Isten azt kiáltja majd: „**PERESZ!**” **Elosztatott!** Vagy elválasztattott! Az lesz majd Isten nagy elválasztó napja, amikor elválasztja a szentet a hitványtól! Az emberiség útját, ahol eddig mind együtt haladtak, kettéválasztja majd: az egyik út az életre vezet, a másik a halálba és kárhozatba! Mit fogunk mondani majd azon a napon? Hogyan fogjuk elviselni majd, amikor Isten számba veszi és megméri egész életünket?

Ez a mérleg csak egy módon billenhet át a másik oldalra. Ha ott a másik oldalon áll rajta Jézus Krisztus, aki bűneinket, azok vádjait, büntetését felvitte a keresztfára! Érdemes ezért Jézust már most szívünkbe fogadni, és az Ő szolgálatába állni! A legjobb időpont ennek mérlegelésére éppen az év vége!

Pardi Félix
Kémer

Bemerítés Érszöllősen. Az Úr kegyelméből 2018. október 7-én bemerítési ünnepélyre került sor az érszöllői gyülekezetben. Újból megmozdult a víz, miután két fiatal lány, Híri Melissza és Baricz Napsugár Beáta bizonyosságot

tettek megtérésükről és hitükről az ünneplő gyülekezet előtt. Az igehirdetést János Levente, a helyi gyülekezet ügyintéző lelkipásztora tartotta, aki az ApCsel 19:1-7 alapján arra a tizenkét férfira hívta fel a figyelmet, akiket csak az ismeret hiánya tartott vissza attól, hogy megkeresztelkedjenek az Úr Jézus nevére, és „leszállt rájuk a Szentlélek”. Az ünnepi istentiszteleten a gyülekezet énekkara is szolgált. A bemerítést követően, a kézzel tartott imában János Levente lelkipásztor és Híri János a gyülekezet elöljárója kérte Isten áldását az új tagokra. Azonban az ünnepelés itt még nem fejeződött be. Délután négy órai kezdettel hálaadó ünnepélyre is sort került. Versek, énekek és bizonyágtevések által emlékeztünk vissza, valamint adtunk hálát Istennek mindazért, amivel megáldott minket. Minde- nért az Úr legyen a dicsőség! *A képen (balról jobbra): Híri János, Híri Melissza, Baricz Napsugár Beáta, János Levente.* [Lukács Evódia]

Tordán is örültünk. 2018. szeptember 16-án ünnepély volt a tordai magyar baptista gyülekezetben. A

déllelőtti istentisztelet keretében Gilyén Erzsébet tett vallást hitéről a bemerítés vizében, aki a marosújvári gyülekezet tagja lett. Az alkalmat közös ebéd követte,

majd a délutáni istentisztelet keretében együtt úrvacsorázott a tordai körzet. Vendég igehirdetőként Boros Róbert, a temesvári gyülekezet lelkipásztora szolgált közöttünk. [Rajna Ottó]

Bemerítés volt Félegyházán. Isten kegyelme folytán 2018. szeptember 30-án, ez évben is megmozdult a víz a félegyházi cigány misszióállomáson. Az előtte levő esteiken evangélizációs alkalmakat tartottunk, ahol Gombos Miklós és Papp László testvérek hirdették az újjászületés és a bűnbocsánat lehetőségét. A bemerítés alkalmával a zsúfolásig megtelt imaházban Dan László

testvér a KCA elnöke hirdette Isten ígését az Ézs 49:7-16 alapján. „Én terólad el nem feledkezem!” Ezt Isten azzal igazolja, hogy: meghallgat, megsegít, megtart és vezet. A bemerítést és a kézzel tartott imádságot a helyi lp. végezte. Az istentisztelet végén tett felhívás alkalmával voltak, akik kifejezésre juttatták megtérési szándékukat. Isten áldása legyen az új tag és a Jézust követni vágyók életén. „... öröm van az Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén” (Lk 15:10). *A képen jobbról balra: Dan László, Bancsa Valentina és Kiss Zoltán.* [Kiss Zoltán]

Bemerítési ünnepséget tartottunk Baróton 2018. november 5-én, amelyre nagyon sokan összegyűltünk. Józsa Zoltán tv. imára való buzdítását követően a gyülekezet lelkipásztora röviden beszélt a bemerítésről,

majd a fehér ruhások vallották meg szóban és a beme-
rítés által Krisztusba vetett hitüket. Ezt követte Borzási
Gyula nyugalmazott lelkipásztor igei üzenete, a kézzráté-
teles ima és Deák Zsolt brassói lelkipásztor igehirdetése
a Fil 3:1-11 alapján. Az ünnepi istentisztelet meghittsége-
hez hozzájárult az énekkar és a fiatalok köszöntő
szolgálata is. Kívánjuk, hogy sok ember életében váljon
még valósággá az, hogy Krisztus a legnagyobb nyereség.
*A képen balról jobbra haladva: Kónya Hunor Barnabás,
Veres Lóránd, Györfi Elek Tóbiás, Király Panna és Király
Kata. [Györfi Elek Tóbiás]*

„Kik ezek itt fehérben?” 2018. szeptember 16-án a
mennny együtt örülhetett a krasznai magyar baptista
gyülekezettel. A beme-
rítési ünnepélyen tíz fehér ruhás
(8 leány és egy házaspár) követte az Úr Jézus példáját,
megpecsételve hitét a keresztség vizében. Az ígét Ba-

logh Ferenc, a hadadi gyülekezet és körzet lelkipásztora
hirdette. A Jn 3:1-7 alapján szólt az üzenet: a hitvalló ke-
resztség a leghelyesebb és legszükségesebb döntés az
életünkben. A beme-
rítést Borzási István helyi lelkipász-
tor végezte. Mindenért Istené legyen a dicsőség! *A ké-
pen balról jobbra: Dimény Miklós, Balogh Ferenc, Boros
Csaba, Boros Ilona, Vincze Barbara, Cseke Anett, Tóth
Tünde Evódia, Kocsis Dóra, Sütő Abigail Bethsabé, Di-
mény Szende, Pap Viktória és Borzási István. [Vincze
Barbara]*

**Hitmélyítés és beme-
rítés Aradon.** 2018. október
27-28 között Novák Zsolt gyergyószentmiklósi lelkipász-
tor és missziómunkás szolgált az arad-belvárosi gyüle-
kezetben. Szombat délután arról szólt, hogy nekünk, a
Mester tanítványainak mennyire fontos Istentől kapott
erőnkkel és tehetségünkkel végezni küldetésünket a
mai korban: „Tudomásul kell vennünk, hogy folyama-
tos változások vannak a világban. Ezeknek a tempója
olyan elképesztő sebességet produkál, amivel ha nem
vesszük fel a versenyt, akkor teljesen le fogunk sza-
kadni attól a világtól, amelyet meg kell menteni!” A kö-
vetkező alkalmakon a kegyelemről, – mint keresztyén-

ségünk jó híreről –, üzenetünk erejéről és a hit válasza-
iról hallhattunk. „Akik hitükkel jól válaszoltak, nagy-
szerű dolgokat éltek át”. Valódi öröm látni, hogy egy ke-
reső lélek helyesen válaszol Isten hívására. Ilyen áldott
lehetőségünk volt vasárnap délelőtt, amikor gyülekeze-
tünk tanúja lehetett annak, hogy Langó Sándor testvé-
rünk jól válaszolt Isten hívására, és alámerítkezéssel
látható jelét adta annak, hogy Jézus követője lett. „A leg-
csodálatosabb eseményeknek a részesei vagyunk, ami-
kor az emberek élete megváltozik, amikor az elveszett-
ből megváltott lesz, az istentelenből pedig istenfélő”. *A képen balról jobbra Kulcsár Barna, Novák Zsolt, Langó
Sándor és Simon András. [Kürti Éva]*

Paniton is újszövetségi hitvalló beme-
rítésre került sor
2018. május 27-én. Az Úr neve legyen áldott Csilláért,
aki engedelmeskedett az Úr Jézus parancsának és val-
lást tett hitéről, Isten hosszútűró szeretetéről. A paniti
gyülekezet mindenkit bőséges szeretetvendégségben
(ebédben és uzsonnában) részesített, beleértve a ballai
énekkart is, akik lelkesen magasztalták az Urat! Jó volt a
délutáni istentisztelet üzenete is, melyen Tóth Miklós
előljáró tv. hirdette az ígét. Az Úré legyen mindenért a
hála és a dicsőség! [V. E.]

Kedves olvasók! Rendelhetők Bibliák, keresztyén
könyvek, CD-k, 2019-es naptárak Kovács Zsolt tv-nél
az alábbi elérhetőségeken: e-mail:
zsolti.kovacs@gmail.com, Tel.: +40724490634

Bölcsesség generációkon át

A kolozsvári kerület nőtestvéreinek konferenciája
Tordán

Örömünkre, Isten megtisztelt jelenlétével és megengette, hogy idén, szeptember 29-én együtt legyünk és növekedjünk ismeretben meg a lelkiekben, lányok és asszonyok, a tordai magyar baptista imaházban. Találkozónk témája ezúttal a generációs minták és a bölcs asszony jelleme köré csoportosult. Közöttünk szolgáltak Veressné Ady Annuska és Budai Evódia lelkipásztorfeleségek, akik kihangsúlyozták, hogy a bölcs asszony megnevezés csak akkor lehet érvényes ránk, hogyha Istentől vagyunk, kérünk és kapunk bölcsességet. Ugyanakkor, csak úgy lehetünk példaadó nők a korban mögöttünk következők számára, ha Jézus Krisztus az első számú, legfontosabb, valóban követett mintánk. Mottónk a Zsolt 111:10 és a Péld 9:10 első mondata volt: „A bölcsesség kezdete az Úr(nak) félelme”.

Annuska testvérnő igével és megtapasztalásokkal átszótt előadásában kitért arra, hogy mi, hívő nők, Krisztus levele vagyunk, akiket olvas az egész világ (2Kor 3:2). Nem élhetünk akárhogy, nem hozhatunk szégyent Királyunk nevére! Elsősorban az Úrtól kell tanulnunk! A szolgálat nem hiányozhat mindennapjainkból! Ezért nagy szükségünk van Isten vezetésére és bölcsességére; magunktól sok esetben kitörnénk, de az Úr vezetése alatt előbb imádkozhatunk. A bölcsességet kívánni és kérni kell.

Evódia testvérnő előadásának alapját a derék asszony dicsérete képezte (Péld 31:10-31). A bölcs asszony „jókedvűen dolgozik kezével” (13. vers). Nem feltétlenül azt kell követni, amit tesz, sokkal inkább azt, ahogyan teszi. Bibliai minták sorozata tárult elénk: Sára – az engedelmeség mintája, Debóra – a győzelmes harcos mintája, Ráháb – a bátorság és békeség példaadója, Eszter – a közbenjárás mintája, Priscilla – a szolgatárs példája. Merítenünk kell ezeknek a bibliai nőknek az erősségeiből, és Isten

nélkülözhetetlen segítségével arra lenne jó törekednünk, hogy a derék, istenfélő asszony jellemvonásai megnyilvánuljanak bennünk: a megbízhatóság, a jó gazdálkodás, a jóakarát, a jókedv, a szorgalom, a hasznosság, az ügyesség, az adakozás, a segítőkészség, a rátermettség, az erő, a méltóság, a nevetés, a reményteljesség, a bölcsesség, a szeretet, a gondoskodás és az istenfélelem.

Együttlétünk zárásaként mindenkinek lehetősége adódott felírni egy cetlire, majd letenni a kereszthez azt, amelyen mintát szeretne átadni az utána következő generációknak.

Urunk, minden dicséret téged illet! Köszönjük a gyakorlatias konferenciát, és a gyakorlatba ültetett, Téged tükröző mintákat, amelyek hiányodban nem léteznének!

[Bátori Melinda]

XV. Roma nőkonferencia

Mottó: „Adjátok oda magatokat Istennek!”

„Tagjaitokat se adjátok oda a bűn szolgálatára, hogy a gonoszság fegyvereivé legyenek. Hanem adjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek. Tagjaitokat is adjátok át az igazság fegyvereiként az Istennek.”
(Róm 6:13)

„Adjátok oda magatokat Istennek!” – hangzott a jelszava a XV. Roma nőkonferenciának, ami szeptember 15-én került megszervezésre az ákosi roma baptista imaházban.

Szombat reggel örömmel, lelkesedéssel gyülekeztek több irányból roma testvérnőink. Mint később kiderült 23 helyiségből 280-300 személy volt jelen. Az ákosi testvérnők teával, kávéval és kaláccsal fogadták az érkezőket. Fogarasi Dezső, helybeli lelkipásztor a 15. Zsoltár szavaival köszöntötte az egybegyűlteket, majd Mihály Izabella a Zsolt 119:105 versével hangolta imára a jelenlévőket.

Visszapillantottunk a múltba is, amiben Vékás Erzsébet testvérnő segített az 5Móz 8:2 alapján: „Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened az Úr...” Isten hűsége és kedves testvérnőink odaadó szolgálata folytán immáron 15. alkalommal került megrendezésre a roma nők számára a konferencia. Jó volt hallani a személyes tanúbizonyságokat, amikor néhány testvérnő visszaemlékezett az elmúlt évek konferenciáin kapott üzenetekre, átélésekre.

A teremtet világban minden úgy van kódolva, hogy engedelmeskedjen Istennek – egyedül az ember dönthet szabadon, hogy kinek adja oda magát, kié lesz a szíve, mit néz a szemeivel, mit beszél, mit hallgat, mire használja kezeit, hol jár lábaival. Ezekkel a >>>

>>> gondolatokkal vezette fel a témát Kovács Judit, majd teljes odaszánásra buzdított ismert kedves énekünk is: „Mindenem az Úrnak adom, minden az Övé”.

Isten először szívünk állapotát vizsgálta igéjén keresztül. Ahhoz, hogy használható eszközök lehessünk, először a szívünket, lelki lényünk középpontját kell megtisztítsa a tisztátalan gondolatoktól, tervektől, halottak Sipos Tímea bizonyoságátételében. Jó volt újra a kereszthez jönni és a zsoltáráróval könyörögni, hogy: „Tiszta szívet teremts bennem, ó, Isten, és az erős lelked újítsd meg bennem.”

Szemeiddel mit nézel? – tette fel a kérdést Borzási Márta testvérnő, majd a szem néhány tulajdonságáról volt szó: a szem a lélek tükre, tisztán tartja magát, van

vigyázó szem, telhetetlen szem, irigy, gonosz szem. Néhány gyakorlatias kérdés hangzott el: védem-e a lelkemet annyira, hogy megválogatom azt, amit nézek? Nyitott szemmel járok-e, meglátom-e embertársam szükségét? Isten szeme olyan tiszta, hogy nem tűri el a gonoszsgot, törekedjünk tiszta tekintetre, életre. „Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent” (Mt 5:8).

Milyen a mi beszédünk? Milyen forrásból fakad a beszédünk? – hangzott el a kérdés Papp Erzsike testvérnő részéről. Kiváltság és egyben felelősség is a beszéd, az ember beszédében lehet sebeket okozó erő is, de lehet építő is – attól függően, hogy milyen forrásból ered. „Mert sokat vétkezünk mindnyájan: de ha valaki beszédében nem vétkezik, az tökéletes ember, meg tudja fékezni az egész testét” (Jak 3:2). Viszálykodás, pletyka helyett dicséret hagyja el ajkunkat, zúgolódás helyett hála, hazugság helyett igazmondás. Amivel reggel megtöltjük elménket, az jön ki napközben beszédünkben. Töltődjünk fel minden reggel az életadó igével, hogy napközben beszédünk lehessen „arany alma ezüst tányéron”.

(folytatás a 11. oldalon)

„Ránk jött az ostor” – avagy a Nagy Háború

„Jaj, de végig vágott / Mirajtunk az ostor! / Várostól, megyéstől / Egész országotól / Megvert szörnyen minket, / A földre terített, / Lelkünkön, testünkön, / De megsebesített!” – szól Csopják Attila **Ránk jött az ostor** c. versének indítása.

Meglepett, először olvasván, hogy verselt is. A Békehírnök hozta, 1919 legelején. Az előző esztendőben készülhetett. És benne sűrítve a háború okozta sok-sok seb, fájdalom. Használta már korábban is az „ostor” kifejezést: „A békéről felhangzanak itt-ott szavak, de valami komoly és biztos jel nem mutatkozik” – írta valamikor 1918 nyarán, hozzátéve: „Úgy látszik, hogy a népeknek és nemzeteknek még szenvedni kell ama ostor alatt, amelyet Istentől való eltávolodásuk folytán magukra hoztak.”

„Harcmező”

Ezen rovatcím alatt írt a lap mindenik számába. Menynyire várhatták olvasói ama rendszeres és alapos tájékoztatásokat! „A németek a franciaországi harctéren nagy támadásba mentek át... Itáliában az olaszok intéztek nagy támadást a mi seregeink ellen, de visszaverettek, és hat rohamuk hiúsult meg...” – a ’18-as tavaszutónyárelőn még a központi hatalmak sikereiről szóltak a hírei. Nagyjából a nyár derekától ez megváltozott: „A franciák ellentámadásba kezdtek, és a németeket visszaszorították... A mi seregeink kénytelenek voltak visszavonulni és az elfoglalt területek nagy részét átengedni...” Az Antant-csapatok – amerikai segítséggel – fokozatosan fölénybe kerültek. A német és osztrák-magyar hadseregnek pedig mind inkább hátrálnia kellett. A legfőbb parancsnokaik már a fegyverletétel és békekötés módjait keresték. Úgyhogy az októberi lapban, összefoglalóját ezzel a szinte látnoki jóslattal zárta: „A béke nincs messze már, de mikor meglesz, bizonyos, hogy nem olyan állapotokat hoz létre, aminőkre sokan 3-4 év előtt gondoltak.”

„Békemező”

A monarchia falai abban a hónapban kezdtek leomlani. Október első felében ún. nemzeti tanácsok alakultak, önrendelkezési jogokat követelve. (IV. Károly, előre menekülve, október 16-án szövetségi állammá nyilvánította Ausztriát.) Nálunk október 30-án alakult meg a nemzeti tanács – közölte Csopják Attila –, és a következő napon a népkormány, vagyis olyan minisztérium, mely fel lett oldva a királyi hűségesskü alól. Megjegyezte még, hogy „mindez nagyobb zavargások és vérontás nélkül ment végbe”, utalva ilyenképpen az ún. őszirózsás forradalomra. És itt használta újból az ostor jelölő szót: „A háború ostor volt, és ez lecsapott Európa

(folytatás a 11. oldalon)

„Kész az én szívem, ó, Isten, hadd énekeljek!”

A lónai énekkar 70 éves jubileuma

Ünnepelni gyűlt össze a lónai baptista gyülekezet folyó év októberének utolsó vasárnapján. Isten kegyelmének köszönhetjük, hogy az énekkarunk fennállásának 70 éves múltjára tekinthettünk vissza. A nap motóját a 108. Zsoltár 2. igeverse képezte: „Kész az én szívem, ó, Isten, hadd énekeljek!”

A rövid imaórát követően a helyi lelkipásztor, Borzási Pál testvér ismertette az énekkar krónikáját. A második világháborút követően az osztrák hadifogságból hazatérő Jakab Kálmán testvér volt az, aki szorgalmazni kezdte az énekkar megalakulását. Az énekkar megalakulása után még énekesfüzet sem volt egy ideig, könyv nélkül tanulták meg az énekeket. Mivel csak két-három *Evangéliumi Karénekek* volt, azt hozták-vitték haza a testvérek. A többi énekkari tagnak kívülről kellett megtanulnia az énekeket! Az évtizedek folyamán számos gyülekezetből több testvér is besegített a tanításba, akik közül kiemeljük a következőket: Papp László, Miklós László, Vincze János, Bóné Gyula, Hajas Miklós, Traian Precup, Fărcaș Traian, Iepure Ilia, Vasile Tonea, Szilágyi József. Ezek között külön említésre érdemes még Valentin Olar testvér, aki házasságkötés révén költözött Lónára és vállalt részt készségesen a román nyelvű énekek tanításában és vezénylésében, amelyet szintén értékelünk.

Hálásak vagyunk Istennek azért, mert a megalakulása óta az énekkar folyamatosan szolgálhatott a gyülekezetben. Annak is örvendünk, hogy az alapító tagok közül többen még ma is élnek, akik az ünnepélyen is jelen lehetnek. Jelenleg kb. 35 tagja van az énekkarnak, amelynek élére az évek során a gyülekezet a következő tagokat bízta meg karvezetőként szolgálni: Jakab Kálmán, Péter István, Jakab Péter, Jakab Endre, és Nagy Andrea testvé-

rek. Ezen atyafiak közül jelenleg Jakab Endre testvér aktív vezetésével szolgál tovább az énekkar.

A Mindenhatót magasztaló lelkületben a vasárnap délelőtti istentisztelet keretén belül nemcsak a múltra tekintettünk vissza a gyülekezeti krónika meghallgatása által, hanem Király Tibor szilágyballai nyugalmazott lelkipásztor testvér tolmácsolásában a 2Krn 29. része alapján azt is hallhattuk, milyennek kell legyen az Urat dicsőítő énekesek élete, lelkülete és éneke.

A délután folyamán immár hálaadó jelleggel folytatódott az ünnepelés. Péter István, békési nyugalmazott lelkipásztor a Lk 17:11-18 alapján elmondott igehirdetésében többek között arra az alapigazságra világított rá, hogy csak az az ember tudja szívből Istent dicsérni, aki valóban megszabadult.

Ezért a fontos napért, az eltelt 70 évért és a reményteljes jövőért Istené legyen a dicsőség!

Péter Salomé

50 éves jubileum Szilágynagyfaluban

Páratlanul áldásos ünnepünk volt Szilágynagyfaluban 2018. október 14-én, vasárnap, amikor megtartottuk a gyülekezet pengetős zenekarának 50 éves jubileumát. Már az év elején kiválasztottuk ezt a napot, és készültünk erre. Meghívtuk azokat a személyeket, akik valamikor tagjai voltak a zenekarnak, de elköltöztek közösségünkől. Akik kérték, elküldtük a partitúrát, hogy gyakorolhassanak, és aktív résztvevői legyenek az ünnepélynek.

A vendégeket kezdés előtt kaláccsal, kávéval és teával kínáltuk meg. Élmény volt látni a találkozásokat, és azt az örömet, amely egymás láttán az arcokra kiült. Reggel 9.30-kor kezdtünk. Az istentisztelet egyik >>>

>>> jellegzetessége volt, hogy nem orgonakísérettel énekelt a gyülekezet, hanem a zenekar irányításával. Imára buzdítással és igei üzenettel olyan személyek szolgáltak, akik Szilágynagyfaluból származnak: Deák János, aki a zenekar első karmestere volt, most Kiskőrösön él, dr. Sallai Jakab lelkipásztor Aradon szolgál és Tóth János nyugdíjasként Vecsésen.

Míg emlékeztünk és hálát adtunk az istentiszteleten, addig az udvaron négy 70 literes üstben készült a bográcsos. Délben a vendégek és helybeliek együtt ebédeltünk (közel 300-an). A napsütés nemcsak ideális hőmérsékletet biztosított, hanem elősegítette a felhőtlen közösséggyakorlást is.

Délután 4 órától folytatódott a második istentisztelet. 12 gyönyörű zenedarab hangzott el 6 karmester irányításával, közte a régi zenészek rövid megemlékezései. Szabó Ferenc, egykori karmester, ismertette a pengetős zenekar krónikáját. Megtudtuk, hogy 1968. szept. 15-én indult Balázs József akkori lelkipásztor irányításával. Jó volt látni, hogy a 22 alapító tagból 15 jelen volt. Az induláskor 3 gitáros, 3 tangóharmonikás, 2 hegedűs és 14 mandolinosa alkotta a zenekart. Az elmúlt 50 évben 9-szer indult tanfolyam és közel 100 személy volt a zenekar tagja hosszabb vagy rövidebb ideig. Külön öröm, hogy az ünnep után megkerestek gyermekek és szülők azzal a kéréssel, hogy indítsunk újabb tanfolyamot, mert szeretnének bekapcsolódni ebbe a munkába.

2000 első napjaitól Szilágyi-Benedek Zoltán vezeti a zenekart nagy empátiával. Gyakran tanít új zeneszámokat, egyeseket maga harmonizál. Elismeréssel vagyunk munkájukért, és köszönjük, hogy minden vasárnap megörvendeztetik közösségünket. Isten adjon a karmesternek és a zenekarnak is sok erőt, kitartást, és örömet a szolgálatban!

Nagy István

Aranymenyegző Nagyváradon

Ötven éves házassági évfordulót ünnepelt 2018. október 20-án Bodor Sándor lelkipásztor és kedves felesége, Mária. Idézzük Bodor tv. beszámolóját az eseményről: «A szűk családi körben rendezett ünnepségen a 124. Zsoltár első verse alapján – „Ha nem lett volna velünk az Úr...” – adtunk hálát az Élet Urának kegyelméért, gondviseléséért és oltalmáért, amelyekkel bőségesen ellátott fél évszázadon át. Ha az elmúlt időt években, évtizedekben számoljuk, a jövőbe nézve figyelembe vesszük a zsoltár író könyörgését: „Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!” Ezentúl minden nap külön kegyelmi ajándék, és azért imádkozunk, hogy amennyi lesz, legyen gyümölcsöző, hogy ne foglaljuk a „földet is hiába” (Lk 13:7)! Soli Deo Gloria!»

50 éves évforduló Krasznán

Id. Debreczeni József és felesége szül. Tunyogi Berta, házasságkötésük 50. évfordulójára emlékeztek 2018. november 3-án, Krasznán. A kiterjedt család tagjai az imaház alagsorában együtt adott hálát az eltelt ötven évert, ahol a helyi lelkipásztor az 50. Zsoltárral köszöntötte az ünnepelteket. Dicsőség az Úrnak, aki ez idő alatt karjaiban hordozta testvéreinket és sok áldásban részesítette őket szeretete által. „Aki hálával áldozik, az dicsőít engem, és aki az útra vigyáz, annak mutatom meg Istennek szabadítását.” (Zsolt 50:23) [B. I.]

Teológiai nap a szatmárnémeti baptista gyülekezetben

A Magyarországi Baptista Egyház és a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége közötti együttműködés gyümölcseként nem pusztán a nagyváradi konzultációs központban tanulhatnak lelkipáterek. A 2018 október 14-én tartott teológiai délután is ennek folyománya. A BTA rektora, dr. Almási Tibor és a teológiai akadémia kórusa, dr. Almási Kornél karnagy, művészeti rektorhelyettes vezetésével több hónapos adósságát törlesztve látogatott el gyülekezetünkbe.

Dr. Kovács József, a gyülekezet ügyintéző lelkipásztora kezdőimája és köszöntő szavai között és után a kórus énekei hangzottak el Tóka Szabolcs orgonakíséretével. A délután gerincét Almási testvér kétrészes előadása adta, az előadások témája a meghíváskor megbeszélt kérdéskört, a kísértés témakörét dolgozta fel. Az első előadás, melynek textusa a Zsid 4:14-16, valamint a Zsid 2:17-18 volt, a kísértésről szólt általában. Előadó testvérünk abból indult ki, hogy vannak, akik nem beszélnek a kísértésről, vannak, akik túl sokat beszélnek róla, de amiről Isten ígéje szól, arról nekünk is szólnunk kell. A bűnbeesés óta az ember az ördög támadásainak célpontja. A Sátán lehetőségei közé tartozik a vádaskodás Isten előtt, a megszállás, amely módszert bármilyen furcsa, de az ördög Jézustól leste el, illetve a kísértés.

A kísértés alanya az ördög, akinek a célja az, hogy a kísértés tárgya, az ember eltávolodjon a hittől, elessen a lelki harcban. Mikor a régebbi fordítások arról szólnak, hogy Isten megkísértette Ábrahámot, természetesen Isten célja nem Ábrahám hitből való kiesése, hanem lelki megerősödése volt. Ezért tehát az újabb fordítások a megpróbálni szót Istennel, míg a kísérteni szót a Sátánnal azonosítják. Az ördögi kísértés témakörében szólva az előadó természetesen megemlítette az úri imádságot, amelynek erre vonatkozó kérése a permisszív impe-

rativusz használatával a következőképp parafrázálható: „ne engedd, hogy kísértésbe jussunk”. Az idevonatkozó jakabi igék (Jak 1:12-15) olyan kísértéshelyzetre utalnak, ahol a kísértés tárgya, vagyis az ember nincs a vétkezés elkerülhetetlen helyzetében. Inkább arról van szó, hogy az ördög, profi horgászhoz hasonlóan beveti áldozatát, majd mikor ráharapott a csalira, végez vele.

Krisztus-követésünk a kísértésekhez való hozzáállásunkban is tükröződik, hangsúlyozta testvérünk. Van, ahol csodálnunk kell Őt – például nem követhető megváltási munkájában.

Van, ahol tendenciájában kell követnünk csupán, nem pedig áldozatának mértékében. Van olyan eset, ahol tanulnunk kell Tőle, például szelídségében és alázatában.

A kórus „Megváltóm szól nekem” című éneke képezett átmenetet a két előadás között, majd az Úr Jézus megkísértéséről szóló textus (Mt 4:1-11) szolgált a további igei üzenet alapjául. Lényeges különbség az Úr Jézus megkísértése és a mi kísértéseink között, hogy míg az előbbi célja az volt, hogy Jézust letérítse a Sátán az isteni megváltási terv útjáról, azaz az ember lett volna a kárvallott, addig az ember megkísértésének célja, hogy üdvösségünket elveszítsük. Az ezt megelőző részben Jézus bemelegítését követően kapja az Istenfiúságról szóló atyai kijelentést, ezt támadja meg az ördög, s teszi hozzá: „Tudjuk, hogy az vagy, – Isten Fia –, de kellene igazolni ezt csodákkal is. Meg kell támasztani.” Ennek kapcsán hangsúlyozta az előadó, hogy a hívő ember életében a tapasztalat nem helyettesítheti a hitet. A tapasztalat a hitre kell épüljön, és nem fordítva.

A három kísértési fázisról szólva Almási testvér elmondta: fontos tudnunk, hogy a Sátán mindig azzal kísért, amire szükségünk van. Mikor Jézus a böjtölés után megéhezik, kenyeret kínál neki. Ismernünk kell tehát szükségünket, nem tagadhatjuk le őket. Az Úr elé hozzuk szükségünket, Aki sokkal többet kínál az ördögi alternatívánál.

A második kísértés arra vonatkozott, hogy Jézus az emberek messiási várakozásait kielégítve, a templom párkányáról leugorva érkezzen a templomtérre. Ez tehát a képmutatás kísértése. Itt figyelhető meg az eltorzított igével történő kísértés is, hiszen Isten ígérete a 91. Zsoltárban arra vonatkozik, hogy megőrzi mindazokat, akik az Ő utain vannak. Ha azonban Jézus az ördögnek engedve letér az Atya által kijelölt útról, nem számíthat az isteni védelemre.

(folytatás a 15. oldalon)

(folytatás a 7. oldalról)

A kéci testvérnők énekszolgálatát után Incze Tünde, nagyváradi tesvérnő őszinte bizonyágtétele következett, amiben Isten ígéjének átformáló, lelki mélységekből kiemelő erejéről hallhattunk. Biztosak lehetünk abban, hogy életünk nehéz időszakában erősségünk lehet az ige.

Mit hallgatsz füleiddel? – Hogy hallod meg Isten hangját? A mai világban, amikor annyi minden követeli a figyelmünket, szakítsunk időt Istenre, a Vele való csendre, hogy tisztán halljuk meg az Ő hangját – bátorított Kovács Judit mindannyiunkat.

Milyen a kezünk? Mi mindent teszel a kezeiddel? – hangzott el a kérdés Vékás Erzsike testvérnőtől. Sok mindenre használhatjuk kezeinket. Sokszor lehet szurkos, enyves a kezünk, amikor más tulajdonát el-sajátítjuk. Az Úr Jézus keze példa lehet előttünk, aki míg a földön járt kezével áldott, gyógyított, sok jót tett.

Hol járunk a lábainkkal? – „És lábaitokkal egyenesen járjatok, hogy a sánta el ne hajoljon, sőt inkább meggyógyuljon” (Zsid 12:13), buzdított igénk az egyenes, becsületes életre, életútra.

Hogyan irányíthatom a szívemet, gondolataimat, érzéseimet, számat, kezeimet, füleimet, szemeimet, lábaimat, hogy jót gondoljak, hogy ne kívánjam a másét. Ha valami nem a kedvem szerint történik, ahogy én vágytam, hogy ne kiabáljak vissza, hogy ne hordozzak haragot, sértődést, bosszút a szívemben, hogy ne járjak rossz úton? Ilyen gondolatok körül folyt a fórumbeszélgetés, ahol testvérnőink őszintén megoszthatták egymással harcaikat, élettapasztalataikat.

Zárogondolatként Kovács Barna, a szatmárnémeti gyülekezet egyik romamisszió-felelőse bátorított az elkötelezett, felelősségteljes hívó életre, amelyben gyönyörködik a mennyei Atya. Ivánitzki István gyülekezeti vén pedig a Róm 12:1-2 verseivel buzdított az Istennek okos istentiszteletként átadott életre.

Az a személy, aki odaszánja egész lényét, testét, lelkét az Istennek, megújult értelmet kap, amivel eldöntheti, hogy mi az Isten jó, kedves és tökéletes akarat.

Az alkalom befejezése után, az ákosi testvérek a szeretetteljes fogadtatást oly módon is kifejezték, hogy ízletesen elkészített ebéddel szolgáltak a konferencia résztvevői felé. Lélekben megerősödve, Istennünk jelenlétével betöltekezve távozhattunk otthonainkba.

Sipos Tímea

Az ostor...

(folytatás a 7. oldalról)

népeire. Meg is látszik hatalmas ütése. Birodalmak hullottak szét, trónok omlottak össze. Több helyen kikiáltották a köztársaságot.”

A *Harcmező* rovat vagy kilencvenszer jelentkezett. Ezen közlése már a *Békemező* felcímet viselte, azzal a megjegyzéssel, hogy „a teljes béke ugyan még nem jött meg, de útjának egyengetése folyamatban van”.

Békekövetségben

A béke egyengetése ügyében, most száz éve, 1918. december 6-án, protestáns egyházi küldöttség indult Hollandiába: kilenc református, egy evangélikus, két unitárius, két baptista, és hat idegen nyelveket beszélő tanár. A baptistákat Csopják Attila, a baptista egyház alelnöke, a Békehírnök társszerkesztője és Scheffer Reinhold, a budapesti Wesselényi utcai német gyülekezet hitszónoka, a Délkelet-Európai Baptista Szövetség alelnöke képviselte. A delegációt azon cél vezérelte, „hogy a háború folytán beállott, és Magyarországra nehezedő terhet enyhítsék, ... és a képviselt ügyet megismertessék nemcsak holland, hanem más országbeli diplomáciai körökkel is.” Az ott készült emlékiratokat eljuttatták Wilson amerikai elnöknek és Lloyd George brit miniszterelnöknek, aki szintén baptista volt.

Jól eső érzés fog el, mindahányszor újraolvasom a derűs hangvétellű, terjedelmes tudósítást, mindamellett, hogy a békekövetek talán csekélyke eredménnyel jártak. Reánk, erdélyi és partiumbeli baptistákra, a cikkíró igen nagy részvétellel emlékezett, akiket „az a veszély fenyegeti, hogy a keleti román államegyház rendelkezése, esetleg zsarnoksága alá kerülnek”.

Elhallgattak a források

De szeretnénk még többet olvasni, magunkról. Legelőbb a székelyföldi atyafiakról, hogy idegen csapatok jelentek meg újból tájaikon, már november végén. (Korábban, a '16-os augusztusi román betöréskor Ilonka Mihály Homoródszentmártonból hosszú levelet írt a Békehírnöknek.) Aztán valamit ha tudnánk – a száz évvel ezelőtti december kapcsán –, talán a kolozsvári gyülekezet karácsonyáról is, mivelhogy ünnep szombatján a városnak a győztesek seregét kellett fogadnia... Úgy tűnik tehát, hogy ami oly nehéz lehetett az alkalmi tudósítóknak, a szerkesztőben a költőnek – ha másképp is, de – sikerült: „Jaj, de végig vágott / Mirajtunk az ostor! /.../ Lelkünkön, testünkön, / De megsebesített!”

Az utitársakról

Zágoni Jenő: Baptisták az első világháborúban; Marosi Nagy Lajos: Csopják Attila, a modern pátriárka; Almási Mihály: Ezredfordulók; Romsics Ignác: Magyarország története, valamint: Erdély elvesztése; Lucian Boia: Miért más Románia? Köszönettel gondolok a szerzőkre és műveikre. A Nagy Háborúra való emlékezés éveiben igen kedves utitársak mindahányan.

Szilágyi László

„Jöjj el, szabadság!”

Szabadon gondolkodni. Szabadon cselekedni. Szabadon létezni. Szabadon élni. Mégis mit jelent mindez a valóságban? Mit jelent az, hogy szabadság, vagy szabadság Krisztusban? Hogyan válhat valaki szabaddá? Mitől kell szabaddá válni? Egyáltalán lehet-e szabadnak lenni, létezik-e abszolút szabadság?

Egy útját, önállóságát, identitását kereső fiatal és nem csak fiatal számára felkavaró kérdések lehetnek ezek. Különösen egy olyan világban, ahol a különböző ideológiák, téveszmék kereszttüzeiben még a keresztyén embert is eltalálják a golyók. Ugyanakkor, ha nincsenek felkavaró, újraértelmezést követelő kérdések, nem kaphatunk rá kielégítő, átfogó válaszokat sem. Október 19. és 21. között több, mint ezer fiatal érkezett Zilahra azért, hogy élő közösségekben lehessen más fiatalokkal együtt, dicsőítő énekeket énekelhessen, imádkozhasson, kapcsolatokat építhessen és válaszokat találhasson az ilyen és ehhez hasonló kérdésekre.

Péntek este Balla Frigyes többek között az Istentől való függés szabadságáról beszélt, majd szombat délelőtt Petyár Lóránd előadásán a függőségek, titkos bűnök, és az ezekből való szabadulás, valamint a keresztyénységen belüli abszolútumok és nézetek volt a téma. Délután Nagy-Kasza Dánielt hallhattuk, az ő fő gondolata a láncaink lerázása volt, hiszen amíg a sebeinkkel, bűneinkkel foglalkozunk, addig nem várhatjuk el azt, hogy megszabaduljon az életünk. Vasárnap délelőtt Borzási Pál hívott minket, fiatalokat arra, hogy vegyük fel és hordozzuk Jézus igáját, szolgáljunk és éljünk szabadon.

A hétvége fő gondolatát, lelkiségét egybefoglalja a Galata 5:1: „Krisztus szabadságra szabadított meg minket, álljatok

meg tehát szilárdan, és ne engedjétek magatokat újra a szolgaság igájába fogni.”

A konferencia után megkértünk néhány fiataalt, hogy osszák meg velünk, mit jelent számukra a szabadság.

Pap Benjámin, Kraszna

«Isten igéjéből kristálytisztán csendül ki az ember rabságának gondolata. Minden aspektus az ember alárendeltségét mutatja be. Elismerem, hogy rab vagyok. Bezárva az univerzum talán „legjelentéktlenebb” bolygójára, befolyásolva a gonosz vagy jó hatalma által, ki vagyok téve a negatívan hangzó rabságnak. Isten tiltja a bűn elkövetését, a Sátán pedig Isten követését. E két összeegyeztethetetlen hatalom egyik vagy másik oldala határozza meg szabadságom vagy rabságom. Függetlenül e két hatalomtól nem létezhetek. Mivel Isten teremtett, ezért teremtettségem célja Isten dicsőítése, s boldogságom legfőbb forrása ennek betöltése. Hogyan lehetnék szabad e cél betöltése nélkül? Szabad és boldog csakis akkor lehetek, ha egyedül Krisztus rabszolgája leszek.»

*„Isten és Sátán: / e két hatalom / egyik oldalán raboskodom.
/Szabadságom abban lelem, / mikor azt teszem, / amire teremtett Istenem.”*

Király Kata, Barót

«Néha furcsának tartottam Isten szabadságát, hiszen ő megszabja a határokat, és milyen az a szabadság, amikor határok közé vagyunk szorítva? Nem láttam be, hogy ez fenn lenne. De ahogy kezdtem felnőni és Istent is megismerni, a bűneim következményei beláttatták velem azt, hogy Isten semmit sem úgy ad, ahogy a világ adná. Azt is be kellett látnom, hogy az ő szabadsága is teljesen más, mint, amit mi szabadnak vélünk. Hordoz valamiféle gyönyörű békességet

magában, valami felfoghatatlan csodát, ami végigárad egész lényünkön. Olyankor érzem azt, hogy a lelkemmel tudok élni, és aki lélek szerint él, azt a törvény már nem tudja megítélni. Ezért jó egy ilyen konferencia, mert itt megtapasztalhatod, hogy milyen a szabadság, ha hajlandó vagy megnyitni a szíved.»

Kelemen Lilla, Érmihályfalva

«A csupa nagybetűs SZABADSÁG az, amikor megtalálom az identitásom Istenben. Az Ő zsinórmértéke számolja szabadságom métereit. Mindannyiunk szabadsága Istenben gyökerezik, ezért jó „szabadság” konfin szabadságról hallani, szabadon dicsőíteni szabadult emberekkel! Mert már nem vagyunk olyanok, mint a meszelt sír, ami kívülről szép, de belül rothadás. Tulajdonképpen a szabadság meghatározása számomra ennyi: egy istentelen világban Isten-centrikusnak lenni, a keresztség árán nem a délibábokat kergetni, hanem csendesen Krisztus szívét megtanulni.»

Karsai Judit, Szamosújvár

«Szabadság: történelmet, korszakokat felbujtó eszme. Nehéz is lenne nekem meghatározni, formába önteni. Nekem sokkal inkább megtapasztalás, egy-egy hegycsúcson állva, mikor rádöbbenek, hogy a bűneim meg lettek bocsátva. Ha

sikerülne is megszabadulni attól a fajta szabadságkorlátozástól, amit a társadalom, a média, meg a hasonló külső tényezők generálnak, még mindig lenne egy óriási gondom: az ÉN. Bármilyen furcsa is, ugyanaz az én, aki vágyik a szabadságra, megfoszt attól, hogy szabad legyek. Ott vannak a kívánságai és az a fránya természete, hogy akarja tenni a jót, de képtelen rá. Hát hol itt a szabadság? Szabadság: „Élek többé tehát nem én, hanem él bennem a Krisztus” (Gal 2:20). Értem már! Ha a Fiú megszabadít (magamtól), valóssággal szabad leszek. Hálás vagyok, hogy megtapasztaltam ezt a fajta szabadságot, amikor bűneim meg lettek bocsátva, de vágyom eljutni ennek a szabadságnak a teljességére. Ehhez segített közelebb ez a konferencia is.»

Baricsán István, Nyírbogát

«A konferencián megértettem, hogy a bűn terhétől, a törvény terhétől Istennél van a szabadulás. Istentől kaphatok szabadságot, csak benne lehetek szabad. A helyemen kell lennem ahhoz, hogy szabad lehessenek, és ez csak az Úrral lehetséges. Nem az a szabadság, hogy bármit megtehetek, hanem az, hogy Istentől jövő bölcsességgel tudok jól dönteni. Nekem a szabadság azt jelenti, hogy Isten megszabadított bűneimtől, a tehertől, hogy jöhetek az Atyához szabadulásért, bízhatok vezetésében. Szabaddá tesz az, ha Istent szolgálhatom.»

Giuseppe Forte, London

«Örömmel tekintek vissza a konferenciára. Számomra a szabadság azt jelenti, hogy képes vagyok anélkül cselekedni és gondolkodni, hogy rabjává váljak valaminek. Sokkal többet jelent, mint azt tenni, amit csak akarok, mert ha így volna, az olyan lenne, mintha egy rabszolga volnék, aki minden vágyát és gondolatát görcsösen véghez akarja vinni, az ilyesmi pedig sok esetben káros. Jézus azt mondta, akkor tehet valóban szabaddá, amikor megismerjük Őt. Így szabaddá válhatunk attól a hazugságtól, hogy bármit megtehetünk anélkül, hogy viselnénk a tetteink következményét (valaki dönthet úgy, hogy leveti magát a harmadik emeletről, viszont nem dönthet úgy, hogy leugrik, de nem töri össze magát). Jézus szabadságot ad arra, hogy hallgassunk Rá és vigyük véghez azokat a jó cselekedeteket, amelyeket Ő elkészített számunkra - olyanokat, amelyeket a legjobb szándékunk mellett sem tudunk megtenni magunktól. A konferencián eltöltött idő csodás volt! Hallottam embereket arról mesélni, hogyan tette őket szabaddá Jézus; bár más nyelven, de számomra is ismert énekekkel dicsőítettük Istent, és valódi közösséget gyakorolhattunk Krisztusban. Szeretnék többször hasonlókat átélni!»

■ 2018. július 27-én az Úr a halál völgyéből az örökéletre vitte édesanyánkat, † **Fegyver Józsefné Anna** testvérnőt, aki betelve az élettel, Jézus vére érdemében bízva készenlétben várta az Urat. 1921-ben szü-

letett 7 gyermekes családba, 14 évesen elveszíti édesapját. 15 éves korában elfogadja az Úr Jézust személyes Megváltójának, és bemerítkezik id. Ilonka Mihály lp. által. Élete végéig hűséges tagja a felsőcsernátони gyülekezetnek és szolgál a neki kiosztott táalentumok szerint. Vendégszeretete, kedves, bátorító mosolya, nyitott szíve, keze áldás volt sokak számára. Mindenki „Annuska nénije” volt. Kettős tisztelettel fogadta otthonába a lelkipásztorokat, az Úr szolgálait. Férje hűséges támogatója volt a diakónusi szolgálatban. Minket, 3 gyermekét hitben nevelt, életvitele, mint útjelző a keskeny ösvényen mutatta a menny felé vezető irányt. Imái védőpajzsként kísérték életünk során. Különös kegyelem volt, hogy elkísérhettük a menny kapujáig. Utolsó napjaiban, gyermekeitől, unokáitól körülvéve nézett vissza a megtett hosszú útra, bizonyosságot téve Isten hűségéről, megtartó kegyelméről. Végso perceiben is ép szellemmel tanácsolt, kért áldást ránk, igeverseket idézett. „Az én Atyám házában sok lakóhely van...” – majd lehajtottá fejét Megváltója ölébe. A sepsiszentgyörgyi körzet testvérisége, valamint Brassóból, Aradról, és a faluból összejött népes gyülekezete előtt Vajda Miklós lp. hirdette az örök élet ígét. Az énekkar és unokái zenéi szolgálata közel hozták a Mennyet. A sírkertben id. Bertalan Péter lp. a viszontlátás reménységéről, a mindenki számára felkínált üdvösségről szólt. A falu harangja fájón belekondult a csendbe, búcsúztunk. DE NEM ÖRÖKRE. Hálások vagyunk a szellemi örökségért, emlékét őrizzük! **[A gyászoló család]**

■ Augusztus 27-én temettük Széplakon † **Bogdán Eszter** testvérnőt, aki 79 évet kapott az Úrtól. Férjével, Bogdán Sándorral 55 évet éltek boldog házasságban. Házasesetüket az Úr öt gyermekkel ajándékozta meg. A gyászistentiszteleten ígét hirdetett Kiss Zoltán lelkipásztor testvér a Jelenések 14:13 alapján: „És hangot hallottam az égből, amely ezt mondta nekem: Írd meg: boldogok a halottak, akik az Úrban

halnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásuktól, és cselekedeteik követik őket.” A temetőkertben Fekete Csaba hirdette az ígét a Jn 5:24-25 alapján. Az ippi és berettyószéplaki gyülekezetek tagjai szolgáltak énekekkel. Az Úr adjon vigasztalást a gyászolók számára! **[Fekete Csaba lp.]**

■ Október 7-én Szilágyszentkirályon gyászistentiszteletre gyűltünk össze, hogy búcsút vegyünk † **Módi Rozáliától** (Módi Miklós lp. édesanyjától), akit az Úr 83 évvel ajándékozott meg. Testvérnőnk oszlo-

pos tagja volt a szilágyszentkirályi gyülekezetnek, missziós lelkülete tanulságos volt sokak számára. Férje, id. Módi Miklós megtérése után együtt szolgáltak a gyülekezetben, 63 évet éltek együtt. A házasságban Isten megáldotta őket négy gyermekkel, sok unokával, illetve dédunokával. A feleség és az anyai szerep mellett mindig kész volt megfelelni a reménységről, ami benne rejtett. A gyászistentisztelet Fazakas György lp. vezette, kezdő imát mondott Veress Ernő lp. Testvérnőnk óhaja volt, hogy a temetésén a 84. Zsoltárból szóljon az Ige. Ezt a megbízást Király Tibor ny. lp. testvérünk kapta, aki igehirdetésében kiemelte az Isten után sóvárgó lelket, amely a siralom völgye ellenére vágyakozott Isten jelenléte után. Megtisztelt jelenlétével szövetségünk elnöke, Pardi Félix lp. is, aki hangsúlyozta a feltámadásba vetett hitet a Jn 11 alapján. A feltámadás reménységéről szóló ígét a temetőkertben Kovács Gyula ny. lp., illetve Sebestyén László helyi meghívott lp. hirdette. Záróimát Gál Győző ny. lp. mondott. A temetési istentiszteleten a ballai ének-zenekar szolgált Isten dicsőségére, akiknek a család ezúton is köszönetet mond. Kívánjuk az Úr vigasztalását a családnak a viszontlátás reményében! **[Sebestyén László]**

■ Fájó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva fogadjuk el, hogy kedves édesanyánk, † **Szabó Ibolya** október 17-én hirtelen és váratlanul hazatért Megváltónkhöz. 77 évet kapott az Úrtól. Baptista családban született Körösújlakon, ahol fiatal korában szívesen szolgált két bátyjával. 1975-től volt tagja a Nagyvárad Belvárosi Baptista Gyülekezetnek,

miután férjével Szabó Károllyal és két gyermekükkel Nagyváradra költöztek. 2018. október 22-én temettük a városi temetőben. Gioriov Adrián és Budai Lajos lelkipásztorok szolgáltak bátorító és vigasztaló Igével. Hálával tartozunk Istennek édesanyánk életéért és érettünk elmondott sok-sok imádásáért, amit a távolban is sokszor éreztünk. Hiszszük, hogy ezek meghallgatásra találtak! A viszontlátás reményében búcsúzunk, **lányá Tünde, és fia, Karcsi!**

■ Szilágyperecszenben 2018. november 5-én † **Boncidai András** hazahívta az Úr. Testvérünk egy ideje már harcolt a végzetes betegséggel, szenvedését türelemmel hordozta. Boncidai András testvér 1939 november 12-én született a család második gyermekeként. 1957-ben merítkezett be, és 1962-ben kötött házasságot Balla Juliánnával, akivel 56 évet éltek házasságban. A temetési istentiszteleten Nagy Bálint, a helyi református gyülekezet lelkésze szolgált az Ef 6:10-19 alapján. Román nyelven Bálint Pál, a helyi baptista gyülekezet lelkipásztora szólt a vigasztalás ígért és ismertette a nekrológot, majd a temetőkertben a Jn 11:10-15 alapján hirdette a feltámadásról szóló üzenetet. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot! **[Bálint Pál]**

Teológiai nap Szatmáron (folytatás a 10. oldalról)

A hatalomra vonatkozó kísértés elhárítása után azt láthatjuk, hogy a mennyei Atya angyalokat küld az Ő Fia szolgálatára, túlkompenzálva az „elvesztett” kincseket. Ha azonban nem is tenné ezt, akkor is hűségesnek kell maradnunk Hozzá.

A kórus énekét – „Mily szörnyű ez a látvány” – követően a BTA történetét ismertető kisfilmet tekinthettük meg, majd az istentisztelet záróakkordjai után testvéri beszélgetésekre került sor. Almási testvér könyveinek megvásárlására is volt lehetőség. A visszhangokból az derült ki, mindannyiunk lelki felüdülésére szolgált ez a délután. Urunk áldja meg az elhintett ígét, valamint a BTA keretében zajló lelkimunkásképzést!

Vékás Benjámin

CSILLAGTITOK

*Királyi lelkek vannak még a földön.
Királyi lelkek: mert vágyódni tudnak,
És várva várni, hogy a csillag feljön...*

*és hinni hittel: bús nyomorúságból,
halálból, bűnből lesz szabadulás még...
Sötétlő égen egyszer felvilágol,*

*fel, új irányt mutatva lábainknak!...
Királyi lelkek vannak még a földön,
de kél-e nekik betlehemi csillag?!*

*Kicsi jászol örök csodát melenget.
Támad-e csillag vonni és vezetni
sok vágyban égő, bús királyi lelket?*

*Valaha régen, szentséges nagy éjen
az a csillag... talán egy sötét szív volt...
Megfürdött boldog, betlehemi fényben...*

*Áttüzesedett... lángkévék sugára
tört ki belőle... s fölívelt az égre,
világot vetni keresők útjára!*

*...Szeretnék én is Betlehembe menni.
Találni, venni, égni, felragyogni!
Sötétlő égen olyan csillag lenni!*

*Érintésére híradó sugárnak
hogy elindulnának! Hányan, mindenünnen...
Hiszen sokan csak a csillagra várnak.*

Túrmezei Erzsébet, 1934.

CSAK A BÖLCSEK

*Csak a bölcsek ismerik Őt meg,
azok mennek Hozzá ma is;
s azok maradnak meg hívőknek
oly sokszor kigúnyolva is,
kik többet tudnak a tudósnál,
s leborulnak Előtte mélyen,
éppúgy, mint szegényes jászlánál
kelet bölcsei tették régen.*

*Ma is, és mindig, csak a bölcsek:
a gyermekként hinni merők -
Hozzá ma is csak ezek jönnek,
a gyermeki hittel szeretők.
Mások csak ünnepelgetnek, de
talán azt se tudják, miért?...
És nem mennek el Betlehembe;
Egy lépést sem tesznek Jézusért!*

Nádudvari Nagy János

Nagy és könyörülő az Úr

A szilágysági missziókerület hálaadónapja
Sólyomkőváron

2018. szeptember 9-én a Rézhegység festői fennsíkján található sólyomkővári baptista táborban tartottak hálaadó istentiszteletet a szilágysági missziókerület gyülekezetei. Több, mint 500-an gyűltek össze a verőfényes, ám szeles koraőszi időben, hogy együtt emlékezzenek meg Isten jóságáról, hűségéről, a bőséges termésről, és a lelki áldásokról, amelyekkel idén is lehajolt hozzánk a Teremtő. A zenei szolgálatot a krasznai ének- és fúvósok végezte felkészülten és örömmel, és Borzási István, a gyülekezet lelkipásztora hirdetett ígét. Az eseményen részt vett a Szövetség elnöke, Pardi Félix, valamint a kerületben szolgáló lelkipásztorok többsége (köztük Módi Miklós, Király Tibor, Kovács József, Nagy István, Veress Ernő, Borzási István).

Az istentisztelet a Petkes Lőrincz vezette fúvósenekar 15 perces dicsőítő blokkjával indult, amelybe közös énekléssel kapcsolódott be később a gyülekezet, majd dr. Kovács József – az ünnepi program vezetője – szólította imára az egybeseregletteket. Az *Evangéliumi karénekek* klasszikusai szóltak – „Az Urat dicsőítik a nagy egek...”, „Énekeljete a Jehovának...” –, ezek szünetében pedig a szilágysági gyülekezetekből és Magyarországról érkezett testvérek tettek biznyságot Isten áldást árasztó, fel-emelő munkájáról az életükben. „Nem tudom, ha tapasztaltatok, de amikor hálát adsz az életben, akkor előre haladsz, amikor pedig panaszkodsz, akkor lükcvercbe mész”, mondta Hegedűs László keletibai (M. o.) lelkipásztor. A biznyságtévők között sorakozott még Pap Lénárd és Molnár Ottó teológusok, Sebestyén László frissen meghívott szilágyszentkirályi lelkipásztor, Szabó Béla Széplakról, Bántó Zoltán Sámsonból, Szabó István Kémerről, Vincze Miklós Hadadnásdról és Szabó Á. András Kémerről. „Nem elég egyszer félretenni az akadályt, hanem az életünk végéig kell ezt gyakorolni”, mondta utóbb említett testvérünk.

Az igehirdetést dr. Borzási István krasznai lelkipásztor végezte a 145. Zsoltár alapján. „Három dologról beszél ez a zsoltár: nagy az Úr, könyörűletes az Úr és igaz az Úr. Korlátolt elménk nem képes felfogni, hogy milyen nagy a mi Istenünk. Neki nem kellett iskolába járnia, «senki nem volt tanácsosa» (Ézs 40). Nem kellett kitanulja a teremtes tudományát, és fölötte állt a mai tudósok összeségének. Nincs ellenfele, a bálványok nem hasonlíthatók hozzá. Minden irányítás az ő kezében van. (...) Egyetlen pillantásától reszket a föld, és füstölögnek a hegyek, ha

megérinti őket. Neki le kell hajolnia, hogy lássa, mi van a mennyben, és a csillagokat nevükön nevezi, ismeri. Ugyanakkor ez az Isten könyörűletes és igaz.” „Azon is gondolkodtam, hogy milyen a mi biznyságtételünk ott-hon. Itt sokan vagyunk, de van-e otthon elég biznyságtévő? Nem fogyatkoztak meg? Akik el kellene mondják az Isten nagyságos dolgait? Amikor lenyúlt utánunk, sziklára állított, és az Isten dicséretét adta a szánkba... Tudunk-e beszélni az Isten nagyságáról?”

Az alkalom végén Módi Tamás, a tábor igazgatója számolt be hálával Isten vezetéséről a tábor építésében, és a gyülekezetek hozzájárulásáról. Pardi Félix szövetségi elnök zárta imával a hálaistentiszteletet.

Gönczi Géza

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.
A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605